

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: رابرت اینلاکش
برگردان: مینا صابری
۰۱ جنوری ۲۰۲۳

توطئه جدید امریکا علیه الجزایر.

نفوذ فزاینده الجزایر این کشور را در تیررس ایالات متحده قرار می دهد.
بحران انرژی سال ۲۰۲۲ باعث افزایش رفاه و نفوذ سیاسی الجزایر در منطقه شده است.
اگر الجزایر به ایفای نقش اصلی در امور خاورمیانه و افریقا ادامه دهد، آیا این کشور به دلیل موضع سیاست خارجی خود که با سیاست خارجی غرب مغایرت دارد، با فشار امریکا و حتی تغییر رژیم مواجه خواهد شد؟

سپتمبر گذشته، اعضای کنگره امریکا با استناد به قانون ۲۰۱۷ مقابله با دشمنان امریکا از طریق تحریم ها (CAATSA) خواستار تحریم الجزایر به دلیل قراردادهای تسلیحاتی این کشور با مسکو شدند.
این تماس اندکی پس از آن صورت گرفت که سناتور جمهوری خواه مارکو روبیو با همان استدلال در نامه ای به آنتونی بلینکن، وزیر امور خارجه، همین درخواست را مطرح کرد.
از دوران جنگ سرد، دولت الجزایر خود را از حوزه نفوذ غرب خارج کرده است و در عوض از جنبش های آزادی بخش ملی حمایت کرده و یک ستراتیژی سیاست خارجی مستقل و خاصی را دنبال می کند که بر بی طرفی عمومی ولی با نگاه به دفاع از کوبا، فلسطین، نزدیکی با کشورهای افریقائی، چین، روسیه و ایران استوار است.
بنابراین الجزایر کاملاً نقطه مخالف همسایه خود مراکش است که تصمیم گرفته است هرچه بیشتر به غرب و اسرائیل نزدیک شود.
تشنج میان دو کشور اخیراً پس از تصمیم مراکش برای عادی سازی روابط خود با اسرائیل و تحت فشار دولت دونالد ترامپ، رئیس جمهور وقت امریکا، دوباره افزایش یافت.

یک مسابقه تسلیحاتی بین دو کشور شمال آفریقا از سال ۲۰۱۵ در حال توسعه است زیرا هر دو دولت به تعهدات خود به شرق و غرب پایبند هستند.

در پس زمینه این تشنج ها با همسایه غربی خود، الجزایر در سال ۲۰۲۲ به یک بازیگر منطقه‌ای تازه نیرو گرفته تبدیل شده است.

از آنجایی که بحران جهانی انرژی در بحبوحه بن بست غرب با روسیه در اوکراین ادامه دارد، الجزایر به خوبی از پس بحران برآمده و در نتیجه حتی رونق خود را افزایش داده است.

تنها در پنج ماه اول سال جاری، درآمد نفت و گاز الجزایر بیش از ۷۰ درصد افزایش یافته و در مجموع به ۲۱.۵ میلیارد دلار رسیده است.

این امر به الجزیره آزادی بیشتری برای پیگیری برنامه های خود برای ساختارهای نظامی و پروژه های زیربنایی داده است.

الجزایر گام های قابل توجهی در توسعه شیوه زندگی پایدار برداشته و در پروژه های مختلفی برای ایجاد شغل برای شهروندان خود کار می کند.

یکی از این پروژه ها توسعه شهر بوغزول است.

این شهر میزبان ساکنان جدیدی می شود که قبلاً در آن زاغه و حلبی نشین ها زندگی می کرد آنها از مسکن های فرسوده برخوردار بودند به این ترتیب در چارچوب مبارزه با فقر برای این زاغه نشین ها مسکن جدید ساخته می شود در ضمن آژانس هوایی الجزایر در این منطقه دست به ایجاد ایستگاه راه آهن جدید یک فرودگاه بین المللی جدید با هدف ایجاد کار بیشتر برای ساکنان منطقه زده است.

به نظر می رسد تلاش هایی مانند این، همراه با احیای نمایش قدرت نظامی در روز استقلال کشور، نشان دهنده تلاشی واقعی برای متقاعد کردن مردم به نیت خوب دولت پس از سال ها بی اعتمادی و مخالفت های گسترده است.

در کنار تلاش های جاری برای استفاده حداکثری از مزیت های جدید اقتصادی داخلی، به نظر می رسد که الجزایر بر تأثیرگذاری بر امور منطقه‌ای نیز متمرکز است.

از آنجایی که روابط این کشور با مراکش همسایه تا حدی به دلیل نفوذ اسرائیل و همچنین حمایت ادعایی مراکش از جنبش برای خودمختاری کابلیا (منطقه ای در شمال الجزایر) قطع شده است. الجزایر اکنون در تلاش است تا روابط خود را با همسایه دیگرش تونس بهبود ببخشد.

الجزایر، سومین تأمین کننده گاز اروپا، در سال جاری مورد توجه بین المللی قرار گرفته است و در حال حاضر به بزرگترین تأمین کننده انرژی ایتالیا تبدیل شده است و روابط نظامی نیز در حال تعمیق است.

در مورد تونس، الجزایر رئیس جمهور قیس سعید را به رسمیت شناخته است، تونس که به گاز الجزایر وابسته است و توانسته است در مورد تأمین گاز با نرخ تخفیفی مذاکره کند.

تونس که با یک بحران اقتصادی حاد مواجه است و از سوی دیگر متهم شده است که روابط صمیمانه تاریخی خود با مراکش را برای روابط نزدیک تر با الجزایر قربانی کرده است.

رئیس جمهور تونس از براهیم غالی، رئیس جمهوری دموکراتیک عربی صحرا - جنبشی که برای استقلال مناطق مورد مناقشه صحرای غربی از مراکش مبارزه می کند - به هشتمین کنفرانس بین المللی توسعه آفریقا که اگست گذشته در تونس انجام شد دعوت کرد.

دعوت از دشمن قسم خورده مراکش به تونس باعث فراخوان بعدی سفرای مربوطه از تونس و الجزایر شد.

حفظ تونس در کنار خود اولویتی برای عبدالمجید تبون، رئیس جمهور الجزایر است، زیرا او نگران است که بلوک متشکل از امارات متحده عربی (امارات متحده عربی)، مصر و عربستان سعودی به دنبال تسلط هرچه بیشتر خود بر سیاست تونس باشند.

سعید که در اکتوبر ۲۰۱۹ در تونس قدرت را به دست گرفت، خلاف مخالفانش در حزب النهضه که با قطر و اخوان المسلمین متحد است، به وضوح در حوزه نفوذ امارات قرار می گیرد.

به دلیل نفوذ قوی امارات در شمال افریقا، الجزایر باید سیاست خارجی خود را به دقت متعادل کند.

مسئله مهم دیگری که الجزایر اکنون در آن دخالت می کند، آشتی فلسطین است.

این کشور میزبان مجموعه‌ای از جلسه‌ها بین احزاب رقیب حماس و فتح بوده است تا اختلافات را از بین ببرد و یک پلتفرم تقویت‌شده برای تلاش برای تشکیل کشور فلسطین ایجاد کند.

موضوع ایجاد کشور فلسطین نیز یکی از موضوعات کلیدی در اجلاس اتحادیه عرب در ماه نومبر بود، جایی که الجزایر با میزبانی این جلسه به دنبال تقویت موقعیت خود در منطقه بود.

علی رغم یک اقدام موازنه دقیق، چه در سطح منطقه‌ئی و چه در سطح بین المللی، امسال الجزایر به عنوان یک بازیگر اصلی در افریقا، خاورمیانه و فراتر از آن ظاهر شده است.

این کشور حتی علیه قدرت استعماری سابق خود، فرانسه، سیاست انتقاد شدید را برگزیده و رئیس جمهور امانوئل مکرون را مجبور کرده است که لحن لفاظی خود در مورد الجزایر را تغییر دهد و فتیله آن را پائین بکشد.

او همچنین راه را برای حذف زبان فرانسه از سیستم آموزشی الجزایر به نفع انگلیسی هموار کرد و بدین ترتیب نفوذ فرانسه را در الجزایر بیشتر تضعیف کرد.

تمام اقدامات الجزایر نشان می دهد که این کشور قصد دارد به سیاست هائی ادامه دهد که لزوماً با منافع غرب همسو نیستند و گاهی در تضاد مستقیم با آن هستند.

به همین دلیل، تهدید نمایندگان و سناتورهای کنگره آمریکا برای اعمال تحریم‌ها علیه الجزایر باعث ایجاد نگرانی در الجزایر شده است.

الیزابت مور اوبین، سفیر آمریکا در الجزایر، از پاسخ به سوالات در مورد اعمال فرضی تحریم‌ها خودداری کرده است، که می تواند نشان دهد واشنگتن نمی خواهد فوراً چنین تصمیمی بگیرد.

با این حال، مقامات حزب جمهوری خواه قطعاً قبلاً نشانه‌هائی را فرستاده و مقدمات کار را فراهم کرده‌اند.

اکنون سوال این است که واشنگتن تا کجا برای مجازات الجزایر که پا را از گلیم خود دراز کرده و به مسکو نزدیک شده است، پیش می رود آیا ممکن است که در آینده منتظر بالا گرفتن تضادها بین الجزایر و مراکش باشیم؟